

VANALINNA HARIDUSKOLLEEGIUM

TEATAJA

TULEVA NÄDALA SÜNNIPÄEVALAPSED:

AET ADMAN 18.5

ENE SALUMÄE 18.5

GEORG MERILO 18.5

JAKOB TEPPU 19.5

PILLE HAVAKATS 19.5

MAILIS SEERO-BOISBOURDIN 20.5

RHETT KÜTSEN 21.5

ANNA-THERESIA OLDROYD 22.5

MARI PREKUP 22.5

KAUPO KANGUR 26.5

TRIINU KALLE 26.5

SELLES NUMBRIS

Vanematekogu 16.05.24 2

Essee: ühiskond, mis ei
talu vaikust..... 2

Kontserdid..... 3

Inseneeriaavõistlus..... 3

TEATED ON OODATUD AADRESSILE

teataja@vhk.ee

Toimetaja:
Mirjam Parve

ÕNNITLEME

• VHK klaveriõpilased osalesid edukalt 10. mail Leedus Šilute linnas **II Rahvusvahelisel Baltimaade Klaverimuusika konkursil „Muusikasillad“**:

1. vanusegrupis saavutas **GEORG VOLDEMAR ADRIK** (õp Merike Kulli) II koha, **NICOLE GAYDASHEVA** (õp Ingrid Vooglaid) II koha, **EVALOTTA TELGMAA** (õp Anastassia Obili) III koha.

2. vanusegrupis pälvis **ANITA HOLLO** (õp Merike Kulli) I koha ja MUBA eripreemia.

3. vanusegrupis sai **ELISA MARIE KURVITS** (õp Merike Kulli) I koha ja eripreemia barokkteose parima esituse eest, **MARGARETA MAGDALENA VOOGLAID** (õp Ingrid Vooglaid) diplomi.

4. vanusegrupis sai **LILIAN ELISABETH KAURIT** (õp Ingrid Vooglaid) II koha ja eripreemia romantismiteose parima esituse eest, **HANNA PENJAM** (õp Anastassia Obili) III koha ja 4. vanusegrupis Eesti pala parima esituse eripreemia.

Väga hästi organiseeritud ja sooja vastuvõtuga konkursil osales kokku 74 noort pianisti Eestist, Lätist ja Leedus.

Palju õnne õpilastele, õpetajatele ja toetavatele peredele!

• Laupäeval, 11. mail lõppes konkurss „**Tallinna talent 2024**“ suurejoonelise kontserdiga Estonia kontserdisaalis. Pärast kontserti said VHK talendid pildile ka Tallinna linnapea Jevgeni Ossinovski, kes on konkursi patroon.

VHKs õppivad Tallinna talendid 2024 on:

AURORA VAREMA (õp Tereza Šmerling-Heinsaar, Zoja Herz),

MAGDALENA HAAB (õp Ithaka Maria Pruuli)

KAROLIINA KUPPART (õp Kristina Kriit ja Mari Tampere-Bezrodny)

TRIIN PIHLAP (õp Katrin Talmar)

PAUL MIHKEL MAASALU (õp Elo Toodo-Jakobs).

Rõõmustame koos Teiega!

VANEMATEKOGU 16.05.24

1. Emadepäeva kontsert. Kevadkontsert Estonia kontserdisaalis kõnetas kõiki. Vanematekogu tänab kõiki korraldajaid, õpetajaid, esinejaid ja lapsevanemaid. Tänu teile püsib kaunis traditsioon.

2. Augusti tööplaan. Täpsustati ja täiendati augusti tööplaani.

3. 2024./2025. õppeaasta plaan. Arutati läbi järgmise õppeaasta jaotus ja suuremad sündmused. Need kajastuvad Google'i kalendris kooli kodulehel.

13.–31. mail

Keraamikakojas (Vene 13 keldris)

õp Kadri Kivi ja Reeli Haameri
õpilaste tööde näitus

„Muinasjutumaa“

Olete oodatud vaatama!

ÜHISKOND, MIS EI TALU VAIKUST

AINO RAHEL AIMLA, 11.K.

Essee pälviv teadliku kuulamise eripreemia eristuva ja kriitilise vaatenurga eest Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia esseekonkursil „Muusika ja mina – mina ja muusika“.

Tänapäeva noorte seas on levinud tava ühest kohast teise liikudes kõrvklappidest muusikat kuulata. Ka minule on see – mõnes mõttes haigus – külge jäänud, kuid viimasel ajal olen proovinud koduteel või jalutuskäigul märgata hoopis teisi helisid enda ümber. Kevadekuulutajana on linnulaul kindlasti kuulamist väärt, aga pean tõdema, et isegi tüütust ja kohati kahjulikust liiklusrüüst võib ammutada inspiratsiooni – erinevate mootorite häälestest moodustuvad intervallid, autod mööduvad minust põnevas rütmis. Ajus tekib selle peale kummaline vaikus, mis täitub peagi mõtetega, ja elu on justkui taas värvilisem.

Kui palju me tegelikult muusikaga kokku puutume?

Muusika mängib taustaks kohvikutes, restoranides, ostukeskustes ja igas ostukeskuse poes eraldi, lennukis, liftis, autos käib enamasti raadio, bussijuhtki kuulab tihti raadiot, juuksuris ja ilusalongides, spaas ja jõusaalis. Mõni inimene paneb kodus midagi taustaks, mõned usuvad isegi, et tänaval on vajalik oma kõlariga taustamuusikat lasta. Ja loomulikult on paljudel pool ajast veel oma muusika kõrvus. Siis tasub uuesti küsida – kui palju me tegelikult muusikaga kokku puutume? Ning jätkuküsimuseks – millele me siis päriselt keskendume?

Enda näitel võin öelda, et ega tegelikult ma seda muusikat pingsalt ei kuula, kui selle funktsioon on vaikus täita või taustaks mängida. Ka siis mõtlen ma omi mõtteid ja vaatan tänaval olevaid inimesi või jälgin päev-päevalt, kuidas pargis lumi sulab, kuid nüüd selgub, et minu aju jaoks on suur vahe, kas ma kuulan muusikat või mitte. Ma ei suuda meenutada mõtteid, mis mu peas mõlkusid, kui taustamüra oli midagi suvalist mu klappidest – mida ma isegi meelega ei kuulanud, vaid see lihtsalt oli mul kõrvus. Päev, mil jalutasin 20 minutit vanaema juurde ja 30 minutit ringiga tagasi, on mul väga hästi meeles, sest mulle tuli pähe üks viisijupp ja suur osa mõtetest, mida siia praegu kirja panen. Üleüldiselt on paranenud ka mu enesetunne ja produktiivsus.

Siis tekib veel küsimusi: kuidas saavad noored õppida, kui neil on muusika kogu aeg kõrvas?

Kuigi muusikaga õppimine võib olla meeldiv ja vahel rahustav, ei suuda aju tegelikult nii palju infot korraga vastu

võtta ja see pigem aeglustab õppimisprotsessi. Erinevad teadusuuringud väidavad, et kui õppimise ajal muusikat kuulata või nätsu närida, ja seda korrata töö ajal, on ajul tekkinud nende tegevustega seosed ja info võib paremini meelde tulla. Ent kui tihti on reaalselt võimalus, et õpetaja lubab kontrolltöö ajal klappid pähe panna? Soovitan proovida vaikus, ilma segajateta õppimist ning tegutsemist – jõuad kiiremini kvaliteetse soovitud eesmärgini.

Kõik eelnev ei tähenda, et muusika kuulamine oleks halb. Kuidas saaksin mina muusikainimesena midagi sellist väita? Ma pigem innustan muusikat rohkem austama, sest see, mida eakaaslaste seas tihtipeale täheldan, on suhtumine muusikasse kui millessegi iseenesestmõistetavasse. Aeg-ajalt tundub, nagu vaikus oleks mõni hirmus asi, mida tuleb iga hinna eest vältida. Kusjuures inimesed ei mõista, et kõrvklapid on neil sageli maksimaalsel helitugevusel – sellisel muusikat kuulates on kuulmiskahjustused varakult kohal ja siis ei saa muusikat enam isegi taustamüra kasutada, sest lihtsalt ei kuulegi. Mina isiklikult tunnen küll, et juba kaks kontserti järjest on kõrvadele justkui reostus – nii info paljususe kui ka valju heli tõttu. Rääkimata festivalidest ja klubimuusikast.

Kui nüüd esitada esimene küsimus veidi pahupidi – kui palju me tegelikult päeva jooksul enda mõtteid mõtleme?

Selle asemel, et muusikat üle tarvitada ja kvantiteedi alla mattuda, peaks meil olema siht pühenduda ühele asjale korraga. Nii muusikale kui endale tasub leida oma aeg ja koht, sest siis avanevad mõlemas valdkonnas palju suuremad uksed, mida segases muusika-tunnete rägastikus poleks märganudki. Me ei ela vaid digiajastul, kus infot on üle pea sajakordselt, me elame ka muusika ülekülluse ja muusikasõltuvuse ajastul.

Andkem oma ajudele puhkust, oma kõrvadele puhkust, märgakem rohkem enda ümber toimuvat – see on päris silmiavav kogemus. Kirjanik Gilbert Keith Chesterton on öelnud: „Muusika lõunasöögi kõrvale solvab nii kokka kui ka viuldajat.“ Me kõik võiks natuke rohkem tähelepanu pöörata muusika võluvale maailmale ja vähem seda lihtsalt tapingina võtta.

KONTSERDID

Pühapäeval 19. mail

kell 15.30 Aleksandra Ilvese viiuliõpilaste kontsert Okasroosikese I korruse saalis
kell 16.00 Anneli Tanksimäe klaveriõpilaste kevadkontsert Vanalinna Muusikamajas

Esmaspäeval, 20. mail

kell 16.00 muusikakooli õpilaste tasemeksam Okasroosikese I korruse saalis
kell 18.00 muusikakooli õpilaste tasemeksam Okasroosikese II korruse saalis

Teisipäeval, 21. mail

kell 10.00 klahvpilliõpilaste muusikakooli lõpueksam Vanalinna Muusikamajas
kell 18.00 Roald Mattias Robami (akordion) gümnaasiumi muusikaharu lõpukontsert Tallinna Muusikakoolis
kell 18.00 muusikakooli õpilaste (koor ja orkester lisapilliga) kontsert Vanalinna Muusikamajas

Kolmapäeval, 22. mail

kell 17.30 kitarriõpilaste tasemeksam Okasroosikese I korruse saalis
kell 18.00 Karin Sussi klaveriõpilaste kevadkontsert Vanalinna Muusikamajas
Neljapäeval, 23. mail

kell 17.00 Merike Kulli klaveriõpilaste kontsert Okasroosikese II korruse saalis
kell 17.00 muusikakooli õpilaste kontsert Vanalinna Muusikamajas
kell 17.00 muusikakooli õpilaste (koor ja orkester lisapilliga) kontsert Okasroosikese I korruse saalis
kell 18.00 muusikakooli õpilaste kontsert Vanalinna Muusikamajas

Reedel, 24. mail

kell 17.00 Tuule Kanni kandleõpilaste kontsert Vanalinna Muusikamajas
Laupäeval, 25. mail

kell 12.00 Ingrid Vooglaidi klaveriõpilaste kontsert Vanalinna Muusikamajas
kell 14.00 Tiina Pangsepa viiuliõpilaste kontsert Okasroosikese I korruse saalis
kell 16.00 Maret Nurkliku ja Nõmme muusikakooli flöödiõpilaste ühiskontsert Okasroosikese I korruse saalis
kell 16.00 Tereza Šmerlingu viiuliõpilaste kontsert Vanalinna Muusikamajas

Pühapäeval, 26. mail

kell 15.00 Maigi Pakri klaveriõpilaste kontsert Vanalinna Muusikamajas

ENGINAATOR 2024

Aprilli lõpus osalesime tiimiga „Armsad kiisud“ (**Joonatan Jürisson, Joonatan Jakobson, Marti Zupping** 12.R klassist ja **Juljus Putrinš** 11.R klassist) TalTechis **inseeneriavõistlusel Enginaator**.

Enginaatoril on kolm kategooriat: ehitus, mehaanika ja elektroonika & IT. Meie osalesime elektroonika & IT valdkonnas, kus sellel aastal ehitati nii eel- kui ka lõppvoorus mängukonsool, mis põhines ESP32 mikrokontrolleril.

Eelvoor kestis 17 tundi ja vältas läbi öö. Ülesandeks oli ehitada mängukonsool ja arendada sellele klassikaline „ussimäng“. Otsustasime konsooli teha kaasakantavaks, nii et pidime peale ekraani, mikrokontrolleri, juhtkangi, kõlari ja SD-kaardi lugeri sellesse lisama ka patareid. Kuna keegi meist polnud varem ESP32-ga kokku puutunud, möödus esimene öö põhiliselt seda kasutama õppides. Lõpuks aga saime nii tark- kui raudvara valmis ja esitasime teisel hommikul oma ussimängukonsooli „kiisutekk“. Eelvoor läks üllatavalt edukalt ja kohati meile endalegi üllatuseks pälvis meie konsool 3. koha.

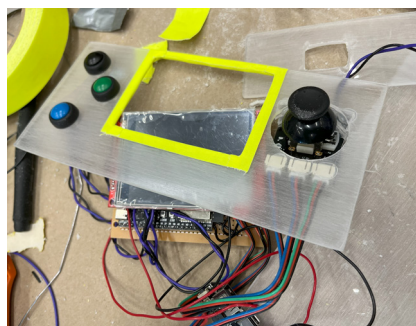
Lõppvoor toimus häkatoni formaadis ning kestis 24 tundi. Ülesandeks oli oma mängukonsooli edasi arendada ja teha sellele omal vabal valikul mäng(ud). Tiimil tuli pähe mitmeid võimalikke edasiarendusi: lisada rohkem nuppe ja vibratsioonimootor, muuta aku laetavaks, kõlar suuremaks ja konsool paremini lahtivõetavaks. Aga kuna meie eelvooru konsooli komponendid olid ajanappuse tõttu jäädavalt kokku liimitud, siis otsustasime teha uue konsooli ja panna sellele nimeks „Kiisutekk ultra“. Aega oli finaalis antud rohkem ning seetõttu vahetasime ka korpuse materjali välja pleksiklaasi vastu.

Rohkem probleeme tekkis aga mikrokontrolleri endaga, olime ju seda kasutanud vaid eelmisel päeval eelvoorus ja jätkuvalt algajad. Esimese visioonini me mänguga ei küündinudki ja ka isehitatud vibratsioonimootoriga oli probleeme, aga päris tühjade kätega me siiski žürii ette minema ei pidanud. „Kiisutekk ultra“ oli suur arenguhüpe üle algse „Kiisuteki“ ja kuigi meil jäi natuke ajast puudu, et mängu jaoks valmistatud graafiline disain konsoolis tööle saada, oli mäng algelisema graafikaga siiski täiesti mängitav. Jäime juba eelvoorus saavutatud 3. kohale.

Eel- ja lõppvooru vahel oli vaid üks öö magamiseks, nii et oli algsest plaanis vähemalt finaali jooksul kasvõi tund-paar magada, aga võistlus kujunes palju pingelisemaks, kui alguses, ootasime ja unetunnid tuli ohverdada parema mängukonsooli nimel. Kogemus oli võimas ja kindlasti on plaanis osaleda ka järgmisel aastal.

Eelvoorus valminud „Kiisutekk“

Konsooli ehitamine finaalis

Finaalis valminud „Kiisutekk ultra“